

X_Science: επικοινωνία της επιστήμης μέσω του κινηματογράφου και Επιστημονικής Φαντασίας

Paolo Piccardo, Μαριλένα Carnasciali, Piotr Swiątek, Karlheinz Steinmüller

Σχολή Θετικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο της Γένοβας (Ιταλία)? ΠΠ7 Επικοινωνήστε με την Εθνική Energy Point, PTJ / FZJ? Z_punkt GmbH Η εταιρεία Προοπτική Διερεύνηση (Γερμανία)

[paolo.piccardo @ gmail.com](mailto:paolo.piccardo@gmail.com)

Αφηρημένο

Επιστήμη και επιστήμονες θεωρούνται συχνά πολύ μακριά από την κοινή τους ανθρώπους και πολύ δύσκολο να γίνει κατανοητό. Τίποτα δεν είναι πιο λάθος από αυτή τη δήλωση, αλλά είναι αλήθεια ότι μερικές φορές υπάρχει ένα χάσμα μεταξύ του έργου των επιστημόνων και των ανθρώπων. Ένα κενό που εργάζονται για τους δύο τρόπους, ακόμη και αν ο επιστήμονας κάνει έρευνα πάνω σε θέματα που ταιριάζουν παρούσες και μελλοντικές ανάγκες του πληθυσμού και την κοινότητα με την πρακτική εφαρμογή των ανακαλύψεων. Από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 υπάρχει ένας αυξανόμενος αριθμός των εκδηλώσεων που προσπαθεί να καλύψει αυτό το κενό και η τελευταία δεκαετία έχει δει μια πραγματική προσπάθεια από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα για την υποστήριξη εκδηλώσεων που θα μπορούσε να είναι χρήσιμο να κάνουν όλοι οι παράγοντες γνωρίζουν τη στενή σχέση μεταξύ της επιστημονικής και μη-επιστημονικές κοινότητες.

"X_Science: Κινηματογράφος μεταξύ επιστήμης και επιστημονικής φαντασίας" είναι μία από αυτές τις δραστηριότητες που διοργανώνονται από το Τμήμα Μαθηματικών, Φυσικής και Φυσικών Επιστημών του Πανεπιστημίου της Γένοβας, σε συνδυασμό με την GenovaFilmFestival και χρηματοδοτήθηκε από την Περιφέρεια Λιγουρίας Διακυβέρνησης. Ο τύπος είναι εύκολη: Κινηματογράφος μπορούν να λειτουργήσουν ως καταλύτης για τη βελτίωση των συζητήσεων και επομένως την ανταλλαγή μεταξύ των κοινών ανθρώπων και των επιστημόνων σε θέματα που αφορούν την τεχνολογία, τις ανακαλύψεις, τα θέματα, τις ελπίδες και τους φόβους. Κατά τη διάρκεια συζητήσεων X_Science εμπνέονται από SciFi ταινίες από τις ρίζες προς τις πιο πρόσφατες παραγωγές, με τα μέλη της επιστημονικής κοινότητας συζητούν μαζί με το ακροατήριο και να αφήσει τη ροή συζήτηση με φυσικό τρόπο, σαν ένα ποτάμι, όπου όλοι οι εισφορές συνεργικά οδηγούν στον ωκεανό της ευαισθητοποίησης. Σύντομη ταινίες σε όλο τον κόσμο που παράγονται κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων ετών ανταγωνίζονται για το βραβείο X_Science και θα μας επιτρέψει να πάρετε μια ματιά στα πιο πρόσφατα νέα και τις αντιλήψεις της σημερινής μας και κοντά στο απώτερο μέλλον.

Επιστημονικής Φαντασίας, όπως και κάθε έργο τέχνης είναι ο καθρέφτης της σημερινής, όπου ο καλλιτέχνης απόσταξης την κοινή αίσθηση των πραγμάτων: τι θεωρείται πραγματική, τι γίνεται αισθητή ως καλό και τι κακό ως κακό ή ακόμη, ποιες είναι οι προσδοκίες (στην περίπτωσή μας από την επιστήμη και την τεχνολογία), καθώς και ποιες είναι οι φόβοι (π.χ. το τέλος της ανθρωπότητας από τις δικές του δραστηριότητες).

Μετά από 6 εκδόσεις αυτού του φεστιβάλ, οι πολυάριθμοι επισκέπτες και συνεργασίας (π.χ. με την Euroscience, Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επιστημών), και χιλιάδες άνθρωποι που συμμετέχουν και κάνουν αυτό το γεγονός στη ζωή μπορούμε να αξιολογήσουμε τις επικοινωνιακές και ενθαρρυντικές πτυχές και αυτές που θα πρέπει να βελτιωθεί.

X_Science: κινηματογράφος μεταξύ επιστήμης και επιστημονικής φαντασίας είναι ένα γεγονός που προκύπτουν από την "ομάδα τον προσανατολισμό" του Τμήματος Μαθηματικών, Φυσικής και Φυσικών Επιστημών του Πανεπιστημίου της Γένοβας, που διοργανώθηκε από GenovaFilmFestival και πρότεινε από το 2006 με την οικονομική υποστήριξη της Περιφέρειας της Λιγουρίας, όπως Κύριος χορηγός.

Η λάμψη που ξεκίνησε αυτό περιπέτειας που περιλαμβάνει τους ακαδημαϊκούς, ειδικούς του κινηματογράφου και το μεγαλύτερο κοινό θα μπορούσε κανείς να φανταστεί προήλθε από μερικά χρόνια πειραματικής εκδηλώσεις όπως το "La Vedere Scienza" (βλέποντας την επιστήμη), όπου ντοκιμαντέρ προτάθηκαν για το κοινό με την παρουσία των «ειδικών» για να συζητήσουν με το ακροατήριο. Το δεύτερο βήμα ήταν να μεταβούν από επιστημονικά ντοκιμαντέρ με ταινίες επιστημονικής φαντασίας με όλους τους κινδύνους και τις επικρίσεις από μέρους της τοπικής επιστημονικής κοινότητας.

Το βασικό ερώτημα ήταν και εξακολουθεί να είναι: «είμαστε καθιστώντας επιστημονικής φαντασίας ή επιστήμη; Οπότε ποιο είναι το μήνυμα που περνάτε με την προσφορά sci-fi ταινίες; "

Προς τους συντάκτες του εν λόγω χαρτί και οι δημιουργοί της X_Science η απάντηση θα μπορούσε να είναι αρκετά γρήγορη και εύκολη: «τι θα ήταν τώρα επιστήμη χωρίς φαντασία οραματιστή των προγόνων μας;»? όμως θέλαμε να αρθρώσουν καλύτερα το διάλογο με ένα άλλο ερώτημα: «μιλάτε περισσότερο για την επιστήμη με σας φιλαράκια που δεν ανήκουν απαραίτητα στην επιστημονική κοινότητα μετά από ένα ντοκιμαντέρ ή μετά από ένα B Sci-fi ταινία γεμάτη αστεία ή δραματική λάθη; ".

Αν αυτό ήταν η αρχή μπορούμε να είμαστε ειλικρινείς λέγοντας ότι ο σκοπός των διοργανωτών ήταν πολύ υψηλότερο και ευγενέστερο από μια απλή συζήτηση σοφιστική όπως το προηγούμενο: για να μειωθεί το χάσμα μεταξύ των επιστημόνων και των ανθρώπων που δείχνουν ότι έχουμε να ακούσουμε ο ένας τον άλλον και να αισθάνονται ως μέρος μιας μοναδικής κοινότητας, αν θέλουμε να βελτίωση ή, αναφέροντας Nicola Tesla "αυξήσει την ανθρώπινη ενέργεια".

Το προηγούμενο σύντομο διάλογο είναι ο τρόπος που αξίζει να παρατηρηθεί σύντομα. Εργασίας στα εργαστήρια μας, τα μάτια σχετικά με το απείρως μακριά, μικρές, μεγάλες συχνά χαλαρή επαφή με την πραγματικότητα. Έχω δει ειδικευμένους επιστήμονες με ηλεκτρονικά μικροσκόπια απαιτεί βοήθεια για τη χρήση ενός μηχανήματος αντιγραφής ή ένα κινητό τηλέφωνο. Η εντύπωση ενός κλειστού κοινότητας πρέπει να είναι "διαφορετικό" για να μην πούμε "καλύτερα", διότι μελετάμε "γιατί" να γνωρίζουν "πώς και πότε". Το ερώτημα είναι: «είμαστε Μέρλιν ο οδηγός;" φυσικά όχι! Αλλά αν παρατηρήσουμε την αντίδραση της υπόλοιπης κοινότητας να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε να αντιμετωπίσουμε τις τυπικές συνέπειες της επίθεσης-αμυντικό σύστημα. «Οι επιστήμονες είναι τρελοί. Δεν ξέρουν τι χρειαζόμαστε. Θα με τρώαζε. Ξέρουν όλοι. Θα μας σώσει. "

Ήταν εύκολο να βρείτε αυτό κριτική σε πολλές ταινίες, όπου το στερεότυπο του επιστήμονα απεικονίζεται και όπου μπορεί να ανταποκριθεί το καλό και το κακό μιας και συνήθως το τελευταίο είναι πολύ πιο γοητευτικό και έξυπνο από την προηγούμενη.

Αλλά το ερώτημα "μήπως κάνουν επιστημονικής φαντασίας;", με ειδική αρνητική έννοια αυτός ο κλάδος του πολιτισμού που υπάρχει από πάντα, αλλά μόνο ορίζεται στην αρχή του XX αιώνα, ως ειδικό λογοτεχνικό και κινηματογραφικό του φύλου, παρουσιάζει πως ένα μέρος επιστήμονες φοβούνται να εμφανιστούν αντί των αλχημιστών χημικοί, ξεχνώντας ότι η αραβική αρχική έννοια της Al-Chemy είναι η χημεία, ή καλύτερα να πούμε ότι η Επιστήμη.

Γι 'αυτό προσπαθήσαμε? Βρήκαμε οικονομική στήριξη (Περιφέρεια της Λιγουρίας, του Πανεπιστημίου της Γένοβας, του Φεστιβάλ Επιστήμης της Γένοβας, ιδιωτικές εταιρείες) και οι εταίροι από τα υψηλότερα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα ξεκινώντας από Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επιστήμης, το COST, και της Euroscience.

Αλλά τι βρήκαμε ότι δικαιολογείται η όλη περιπέτεια μέχρι τώρα ήταν μια μεγάλη συμβολή από κινηματογραφιστές και τη συμμετοχή σε ένα κοινό που αυξάνεται χρόνο με το χρόνο.

Ο τύπος είναι εύκολο. Ο πυρήνας είναι ένας διεθνής διαγωνισμός ταινιών μικρού με τρία επίπεδα ανάθεσης: X_Science (αποδίδεται από μια διεθνή κριτική επιτροπή), X_Audience (αποφασίστηκε από τους ανθρώπους που συμμετέχουν συμπληρώνοντας μια επίσημη μορφή ψήφου), X_Faculty (προτείνεται από μια ομάδα ακαδημαϊκών και σπουδαστές που εκπροσωπούν όλες τις ποιότητες του Πανεπιστημίου της Γένοβας). Η τελευταία έχει βελτιωθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο από την εισαγωγή ενός μέλους της Euroscience, που αποφάσισε να υποστηρίξει αυτό το βραβείο.

X_Scientist: ένα μέλος της διεθνούς επιστημονικής κοινότητας αφιερωμένη σε ένα από τα πολλά θέματα της έρευνας, ο οποίος αποτελεί μέρος του X_Science βραβείο κριτική επιτροπή και έχει αφιερώσει μια ειδική σύνοδο, όπου αυτός / αυτή έχει μια διάλεξη σχετικά με του / της δραστηριότητας που ακολουθείται από εισήγαγε μια ταινία και στη συνέχεια συζήτησε με το κοινό.

X_Feature: ταινίες επιλέγονται μεταξύ της παγκόσμιας παραγωγής documentaries ντοκιμαντέρ,, mocufiction και ταινίες επιστημονικής φαντασίας με ένα στόχο, να βρούμε την καλύτερη ισορροπία μεταξύ ποιότητας και ερωτήσεις. Με την ποιότητα που θεωρούν ότι η προϊόν, Η ψυχαγωγία, η ευχαρίστηση να καθίσει σε έναν κινηματογράφο και ρολόι, ενώ με ερωτήσεις που έχουμε εισαγάγει την επιστημονική πτυχή που δεν έχει επικρίνει κατ'ανάγκη τις επιστημονικές έννοιες (καμία ζητά ποιο είδος μεταλλεύματος κρυπτονίτης είναι ή πώς μπορεί ένα μικρό ταξίδι διαστημόπλοιο πιο γρήγορα το φως ταχύτητα σε όλο το σύμπαν), αλλά προσπαθούν να ανακαλύψουν πώς η επιστήμη και η σχέση της με τη ζωή αντιμετωπίζονται. Η συζήτηση είναι ένα είδος τριγωνικής συζήτηση μεταξύ των συγγραφέων (ή κάποιος που εκπροσωπεί την ταινία), εμπειρογνώμονες που επιλέγονται από το επιστημονικό ή ακαδημαϊκό κόσμο (συχνά από το Πανεπιστήμιο της Γένοβας η ίδια) και το σύνολο της τηλεθέας.

Η τελευταία συνεδρίαση της εκδήλωσης, μετά από πέντε έντονες ημέρες, είναι η «Νύχτα της επιστημονικής φαντασίας», μια λευκή νύχτα αρχίζει γύρω στα μεσάνυχτα με τρεις λατρεία ταινίες στροφή γύρω από ένα θέμα που χαρακτηρίζουν την έκδοση του γεγονότος (π.χ. η πρώτη ιταλική παραγωγή, το γερμανικό εξπρεσιονισμό, το καταραμένο μεταξύ 60 και 70).

Μπροστά από ένα μυθιστόρημα, με όλες τις εξωφρενικές και έκτακτες διευθυντές αναπτύχθηκε συγγραφείς και ιδέες, έχουμε βρεθεί επιτέλους κοινό μας χώρο. Για να τονωθεί το κοινό δεν είναι εύκολο, να επικοινωνούν επιστήμη είναι συχνά μια πρόκληση δύσκολη να αντιμετωπιστεί χωρίς την κλασική δημιουργία των ρόλων "δάσκαλος - καθηγητής" και "κοινό - μαθητή» που είναι πιθανώς άρεσε από τους περισσότερους συναδέλφους, αλλά ταυτόχρονα δημιουργεί αυτό το είδος του φόβου και την αίσθηση του οδηγού που περιβάλλουν την επιστήμη και την «υπουργεία» του.

Σε ταινίες μυθοπλασίας, δεν έχει σημασία αν εκφράζεται από βιβλία ή από ταινίες, βρίσκουμε ένα απόσταγμα από την αντίληψη της επιστήμης και της σχέσης της κοινωνίας των πολιτών. Τι φοβάται και την ελπίδα των απλών ανθρώπων, ποια είναι η ιδέα της επιστήμης σε ένα ορισμένο χρονικό διάστημα (είναι η απάντηση στην όλα ερωτήσεις, η άνοδος της ελπίδας ή το καταστρεπτικό εργαλείο;) και, φυσικά, η οποία έχει τον ρόλο του επιστήμονα και την επιστημονική έννοια της ιστορίας ή, όπως προτιμούν, στη ζωή.

Οι συζητήσεις για τη δημιουργία και την εδραίωση της γέφυρας μεταξύ των επιστημόνων συγγραφέων, και το κοινό. Θα βρουν ο ένας τον άλλο σε ρόλους αντιπάλου, απρόβλεπτες στην αρχή, που ο επιστήμονας υπερασπίζεται τη λανθασμένη θεωρία μόνο και μόνο επειδή είναι ωραίο να φανταστεί κανείς το αντίθετο από αυτό που παρατηρούμε απλώς να καταλάβω πώς το σύμπαν θα ήταν αν, το κοινό συμμετέχει ενεργά (το Είναι συχνά η περίπτωση ότι ο ιδιοκτήτης του κινηματογράφου πρέπει να σταματήσουν οι συζητήσεις γύρω από τη 1 π.μ. Με τη φράση «Γεια σου, ρε παιδιά αύριο θα ξεκινήσει στις 8!») και τη διάδοση ιδεών, τους φόβους, και

ερμηνείες, είναι πρόθυμος να ακούσει για μια φορά και να λαμβάνουν απαντήσεις σε ερωτήματα. Οι συγγραφείς είναι πολύ ευχαριστημένοι, επειδή συχνά χρησιμοποιούν την επιστήμη ως ένα εργαλείο του υποσυνείδητο τους και μπορούν να δουν το έργο τους στη συνέχεια της τέχνης κάτω από ένα διαφορετικό πρίσμα.

Είναι αυτή η επικοινωνία και διδασκαλίας των φυσικών επιστημών; Ειλικρινά πιστεύουμε ότι έτσι και μετά από έξι χρόνια εμπειρίας μπορούμε να μιλήσουμε για την επιτυχή επικοινωνία και την αύξηση της ευαισθητοποίησης. Δεν μπορούμε, φυσικά, μιλάμε για αύξηση της γνώσης, διότι περιλαμβάνει μία πιο μακρόχρονη διαδικασία, αλλά μία αύξηση της ευαισθητοποίησης είναι πιθανώς αποτέλεσμα τη διεύρυνση του περιέργεια και, συνεπώς, την τόνωση της αναζήτησης για τη γνώση των ανθρώπων.

Όντας το ακροατήριο αποτελείται κάθε ηλικία ανθρώπους (από τους εφήβους για τους συνταξιούχους), αλλά υπάρχει και η λύση του χάσματος των γενεών και την ανταλλαγή είναι επιτυγχάνοντας το υψηλότερο δυναμικό από τα φρέσκα μυαλά των νέων, χωρίς εμπειρία και γεμάτη ελπίδα (είναι πάντα; Ειλικρινά όχι) και οι παραπλανημένοι ή ακόμα στην αγάπη "παλιά" τους ανθρώπους που πίστεψαν στην επιστήμη.

Ωστόσο, για να είναι πιο συνεπής με αυτό το χαρτί, τα οποία προορίζονται να επικοινωνούν πώς επιστημονικής φαντασίας μπορεί να είναι χρήσιμη για την επικοινωνία της επιστήμης και στον πραγματικό πνεύμα των X_Science, ας φανταστούμε να είναι στον κινηματογράφο παρακολουθώντας τις ακόλουθες ταινίες: Άλλη Γη, Μελαγχολία και ένα ζευγάρι των επεισοδίων του Fringe. Δεν έκανε ακόμα; Λοιπόν ήρθε η ώρα να το κάνουμε.

Στο τραπέζι σας θα βρείτε μια σύντομη περιγραφή της ταινίας, όπως μπορείτε να βρείτε στο Internet Movie Database (imdb.com). Οι ταινίες είναι από το 2011, ενώ τα επεισόδια ανήκει στην πρώτη σεζόν της σειράς (ως εκ τούτου αντιπροσωπεύουν 2008) και το δεύτερο μισό της τρίτης περιόδου (άνοιξη 2011).

Τα τρία έργα που στρέφονται γύρω από ένα παρόμοιο θέμα, και δεν είναι παράξενο ότι οι δύο ταινίες από το ίδιο έτος θα μπορούσε να είναι τόσο όμοια, χωρίς να αντιγράφουν ο ένας τον άλλον: δύο πλανήτες συναντιούνται, ένας είναι ο πλανήτης μας, ένα είναι το "New in Town" ή καλύτερα να πω "μία νέα σε το ηλιακό σύστημα "τον πλανήτη (για τις ταινίες), ή τον πλανήτη μας από ένα παράλληλο σύμπαν στην τηλεοπτική σειρά.

Μια άλλη Γη (2011), 92 λεπτά, **Σκηνοθεσία:** Mike Cahill **Συγγραφείς:** Brit Marling, ο Mike Cahill **Οι πρωταγωνιστές** Brit Marling, William Mapother και Matthew-Lee Erlbach **Οικόπεδο** Τη νύχτα της ανακάλυψης ενός αντιγράφου πλανήτη στο ηλιακό σύστημα, μια φιλόδοξη νεαρή φοιτήτρια και μια ολοκληρωμένη μονοπάτια σταυρό συνθέτη σε ένα τραγικό ατύχημα. **Λέξεις-κλειδιά** Δράμα, Sci-Fi

Μελαγχολία (2011), 136 λεπτά, **Σκηνοθέτης και συγγραφέας** Lars Von Trier **Οι πρωταγωνιστές** Kirsten Dunst, Charlotte Gainsbourg και Kiefer Sutherland **Οικόπεδο** Δύο αδελφές βρίσκουν ήδη τεταμένες σχέσεις τους αμφισβήτησαν ως ένα μυστηριώδες νέο πλανήτη απειλεί να συγκρουστεί με τη Γη **Λέξεις-κλειδιά:** Καταστροφή, φόβος, Δούλος, καμία πίστωση λειτουργίας, Εργοδότης Σχέσεις Εργαζομένων, Sci Fi

Fringe (TV Series 2008), 60 λεπτά **Δημιουργοί:** J.J. Abrams, Alex Kurtzman, Roberto Orci **Οι πρωταγωνιστές** John Noble, Άννα Τορν και Μπλερ Μπράουν **Οικόπεδο** Ένα τηλεοπτικό δράμα γύρω από μια γυναίκα πράκτορα του FBI που είναι αναγκασμένοι να εργάζονται με ένα θεσμοθετημένο επιστήμονα, προκειμένου να εξορθολογιστεί μια θύελλα ζυθοποιίας από ανεξήγητα φαινόμενα. **Ιστορίας** Το FBI συνεργάζεται με έναν πρώην-θεσμοθετημένη επιστήμονας - ο οποίος εκτελεί πειράματα στο περιθώριο της πραγματικής επιστήμης - και ο γιος του να διερευνήσει τα εγκλήματα παράξενο που είναι φαινομενικά μέρος ενός μεγαλύτερου προτύπου, και μπορεί να συνδεθεί με μια παγκόσμια εταιρεία που ονομάζεται Massive Dynamics **Λέξεις-κλειδιά** Δράμα, Τρόμου, Μυστηρίου, επιστήμονας του FBI

Πίνακας 1 - Βασικές πληροφορίες για τις εισηγμένες ταινίες

Υπάρχει η κλασική φόβος ενός άλλου πλανήτη πλησιάζει (Όταν κόσμοι συγκρούονται) με όλες τις αστροφυσικές σημασίες σχετικά με το χάος που ένας άλλος πλανήτης θα μπορούσε να δημιουργήσει να ισορροπήσει το ηλιακό μας σύστημα και αυτό θα ζητήσει τη συμβολή ενός εμπειρογνώμονα που θα μπορούσε να προσπαθήσει να εξηγήσει πώς λειτουργεί και πώς θα μπορούσε να λειτουργήσει ή δεν μπορεί να λειτουργήσει. Αλλά απλά εντοπισμό σφαλμάτων στην ταινία είναι μια τέτοια προσέγγιση δεν σπασίγκλας που οδηγούν σε οποιαδήποτε θέση. Είναι σημαντικό να μιλήσετε περίπου πλανήτες και οι πλανήτες κίνηση χωρίς να χάνει την ποιότητα (Μελαγχολία).

Υπάρχει η ανάγκη ενός εμπειρογνώμονα μιλάμε για τη θεωρία της Πολυσύμπαντα όπου παράλληλα σύμπαντα υπάρχουν και αν είναι πραγματικά δυνατό ότι πέρα από τον καθρέφτη να βρισκόμαστε αντιμέτωποι με παρόμοια ζωή, αλλά και άλλες ευκαιρίες (Fringe) ή απλά μια παράλληλη πλανήτη εξακολουθούν να ανήκουν σε αυτό το σύμπαν, όπου είχαμε ακριβώς την ευκαιρία να μην βρωμίσει επάνω τη ζωή μας (το "λάθος στροφή" της άλλης γη).

Αφαίρεση από την επιφάνεια, παρατηρούμε ότι στη ζωή τρεις περιπτώσεις που αυτό δεν είναι αρκετό, δεν είναι ικανοποιητική, ένας άλλος πλανήτης χρειάζεται, ή μια άλλη ζωή, άλλη μια ευκαιρία. Ένας άλλος πλανήτης αντιπροσωπεύουν την προβολή ενός μεγάλου φόβου (που είναι τόσο μικρές και τόσο μόνος, όπως προκύπτει από Μελαγχολία) ή μια μεγάλη ελπίδα (όπως είναι η περίπτωση για μια άλλη Γη) και στις δύο περιπτώσεις είναι η λύση του περίπλοκου ζωές. Κοιτάξτε γύρω σας και να ξεχάσετε για ένα δεύτερο επιστημονικό μάτι σας, αλλά χρησιμοποιούν την κριτική σας, εκπαιδευμένοι από χρόνια εργαστηριακών δοκιμών, δεν θα δείτε μια υποφέρουν πλανήτη; Έζησε από τους ανθρώπους που υποφέρουν; Οικονομική κρίση, κρίση ταυτότητας, κρίση εργασία, βλέπουμε "δυτικό κόσμο" μας καταρρέει και νέα «ανατολική κόσμο» πλησιάζει. Βλέπουμε μάζες που μετακινούνται από μια ήπειρο στην άλλη σε αναζήτηση της "ελπίδας" και την εξεύρεση "κλειστές πόρτες". Μην βλέπετε το "παλιό καλό μητέρα γη», τον πλανήτη μας λιμοκτονούν και ζητώντας ένα νέο πλανήτη; Αυτό είναι το απόσταγμα της φόβους και τις αντιλήψεις των συγγραφέων και αν η ταινία είναι ευπρόσδεκτη είναι επειδή μιλάει απευθείας στο υποσυνείδητο της ζωής μας. Ένα ντοκιμαντέρ για το ηλιακό σύστημα είναι συνεπής στον εαυτό του, στο τέλος έχετε μάθει, αλλά έχετε μόνο τεχνικά ζητήματα, ενώ η ταινία έχει ανοίξει πολλές πόρτες και παράθυρα και η ακόλουθη συζήτηση θα καλύψει την περιέργεια, αλλά αντιμετωπίζουν επίσης άλλα θέματα που σχετίζονται με την ταινία και για τα πιο "καυτά" θέματα για τους ανθρώπους.

Ένας καλός επιστήμονας θα αποκομίσουν στη συνέχεια ένα μήνυμα να γίνει η έρευνα εργαστούν πιο κοντά στους ανθρώπους προσδοκίες.

Και τι γίνεται με τους επιστήμονες σε αυτές τις ταινίες; Σε μια άλλη Γη είναι εκείνη με την ευκαιρία της πρώτης ανταλλαγής με διπλό της (ο οποίος αποφάσισε να είμαστε η πρώτη και η άλλη είναι η διπλή;). Ο ρόλος τους είναι σημαντικός, ο επιστήμονας (μια γυναίκα ως καλύτερος καθρέπτης της πολιτικής εξέλιξης!) Δημιουργεί τη γέφυρα. Έχει μόνο λίγα λεπτά στην οθόνη και είναι ο μόνος επιστήμονας συναντήθηκαν σε όλες τις ταινίες,

αλλά αυτή είναι θετική και το άνοιγμα των χωρών. Η επιστήμη είναι απλά εξηγώντας μέσα από τις ειδήσεις ότι η δεύτερη Γη ήταν κρυμμένο από τον ήλιο (κάτι σαν δύο ηλεκτρόνια με το ίδιο κέλυφος;!) Και τώρα είναι ορατό και μπορούμε να οργανώσουμε αμοιβαίων επισκέψεων. Υπάρχουν λάθη και φυσικά η επανάσταση του ηλιακού συστήματος εννοιών είναι δύσκολο να αφομοιωθούν. Έχουμε λοιπόν να την αποδεχθεί ως ένα όνειρο, όπως δεχθούμε την ύπαρξη του ουρανού και της κόλασης (βλ. Θεία Κωμωδία από Dante Alighieri), και θα πρέπει να δούμε την ελπίδα ότι σε έναν άλλο πλανήτη μπορούμε να βρούμε τις απαντήσεις και τις πιθανότητες για μια καλύτερη ζωή. Οups, λάθος μου, υπάρχει ένα δεύτερο αστροφυσικός στην ταινία, τον κύριο χαρακτήρα, αλλά μόνο ένα δυναμικό και ποτέ δεν ολοκληρώθηκε, διότι μια "κακή στροφή" που προκαλείται από τη δεύτερη Γη.

Στο Melancholia ο χορός των πλανητών, με μια ωραία προσφορά για το χορό των σταθμών σε τροχιά από το Σ. Κιούμπρικ 2001: A Space Odyssey (1928), είναι ένα θανάσιμο χορό, ο πλανήτης που δίνει το όνομά του στον τίτλο της ταινίας είναι το μπλε (Γη δεν ήταν το γαλάζιο πλανήτη;) και είναι μεγαλύτερος από εμάς, αυτό είναι που εμφανίζεται μετά από μια μακρόχρονη πορεία σε όλο το σύμπαν (ακούγεται σαν την μακριά πλανήτη του ηλιακού συστήματος Nimrod στην οποία μερικοί άνθρωποι πιστεύουν και περνώντας κοντά από τον ήλιο κάθε δέκα χιλιάδες χρόνια περίπου), χορό και στη συνέχεια αναχωρούν απ' όλους τους άλλους πλανήτες και στη συνέχεια μας τιμήσατε. Η πρώτη σειρά είναι το τέλος της ταινίας, το τέλος που δεν θα δείτε ποτέ ξανά, από θανατηφόρα όμορφες εικόνες από ένα μεγάλο μπλε πλανήτη απορροφώντας μικρό μπλε πλανήτη μας. Η επιστήμη περισσότερο από τους επιστήμονες που εκπροσωπούνται σε αυτή την ταινία, αλλά μόνο κατά το δεύτερο μισό της ιστορίας. Η επιστήμη παρηγορεί και εξηγεί, δίνει ελπίδα και αποτυγχάνει, αλλά κανένας δεν θα μείνει να καταθέσει μια τέτοια αποτυχία. Δύο κόσμοι συγκρούονται, το ένα από μια γυναίκα ψυχωτική καταθλιπτική (ο κεντρικός ήρωας) και ένας της βρετανικής υψηλής κατηγορίας ανθρώπων, εκείνοι που είναι σίγουροι ότι τίποτα δεν μπορεί να συμβεί ή να αλλάξετε. Ο ένας από εκείνους που χρησιμοποιούν το τηλεσκόπιο και το internet και όλα τα πράγματα να δει ο πλανήτης πλησιάζει και το ένα, έτσι που να αφήσει το χλωμό φως του εισερχόμενου χάδι πλανήτη τα σώματά τους.

Ο κόσμος και η ταινία που τελειώνει. Δεν υπάρχει ελπίδα. Ο συγγραφέας προτείνει αυτή την έννοια, δεν υπάρχει καμία ελπίδα, αλλά να αφήσει τα πράγματα να συμβούν και που ζουν με τον πιο φυσικό τρόπο ζωής μας, σε αρμονία με τον περιβάλλοντα κόσμο. Αυτό είναι ένα μήνυμα ή καλύτερα ένα αίτημα της ισορροπίας. Η επιστήμη μπορεί να εξηγήσει, αλλά δεν μπορεί να μας σώσει. Προσπάθεια για τη σωστή ισορροπία μας δίνει την ευκαιρία να ζήσουν καλύτερα τις τελευταίες ώρες. Μια ταινία σαν αυτή ανοίγει πολλές ερωτήσεις όπου αστροφυσικών πτυχές είναι σημαντικές, αλλά οριακά την ίδια στιγμή. Ο χαρακτήρας που αναζητούν την αρμονία είναι ένα εύθραυστο στον κόσμο μας του δικαίου, ο χαρακτήρας πιστεύοντας στο «τι λένε οι επιστήμονες» είναι η μία εύθραυστη βεβαιότητα όταν χάνεται. Η ισορροπία είναι στα μάτια του ένα παιδί, έκπληκτος από το γεγονός και κρατώντας το χέρι και των δύο χαρακτήρων.

Υπάρχει ελπίδα, ελπίδα και είναι σε αρμονία, ενώ ο πλανήτης μας είναι λίγο-λίγο (;) που καταναλώνεται από εμάς και χρονοβόρα της (είναι ο ήλιος πρόκειται να εξελιχθεί σε ερυθρό γίγαντα μία μέρα ή όχι;)

Το παράλληλο σύμπαν του Fringe τοποθετεί τις δύο κύριες επιστημονικές χαρακτήρες (δύο ή καλύτερα ένα μεγάλο λαμπρό μυαλό) ένας εναντίον του άλλου. Το ίδιο "συνολική" επιστήμονας, με τη γνώση που καλύπτει όλες τις δυνατές και αδύνατες θέματα, δίνοντας την ευκαιρία σε κάθε θεωρία και βρίσκοντας απαντήσεις στα πιο περίπλοκα και ιδιωτικών τους φόβους και τις ερωτήσεις. Το λαμπρό μυαλό στροφή κακό σε ένα σύμπαν και «ανόητος» στην άλλη. Το λαμπρό μυαλό που διέσχιζε το σύμπαν για την αγάπη δημιουργώντας μια συνεχή αστάθεια μεταξύ των δύο κόσμων, όπου "μόνο μπορεί κανείς να επιβιώσει» (Highlander: "δεν μπορεί να υπάρξει μόνο ένας»). Είναι αυτό το κύριο θέμα; Φαίνεται αλλά δεν είναι. Το πολύτιμο στοιχείο των σήριαλ, όπως Fringe είναι ότι δημιουργούνται από την ομάδα των επεισοδίων, με μια εξελισσόμενη πλοκή. Οι

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI
DI GENOVA

518300-LLP-2011-IT-COMENIUS-CNW

συγγραφείς γνωρίζουν αμυδρά το τέλος της σεζόν, αλλά είναι ελεύθεροι να παίξουν και η δοκιμή διαφορετικές διαδρομές για να ενταχθούν στο τέλος. Τέλος αυτό είναι θολές και μπορούν να τροποποιηθούν.

Το σόου μπίζνες, ο έλεγχος από το κοινό, φαίνεται να οδηγούν τις επιλογές που έκαναν οι σεναριογράφοι, και είναι αλήθεια, αλλά αυτό που παρατηρούμε είναι η κοινωνία που επηρεάζουν την ιστορία με τις αντιλήψεις, τους φόβους του, τις ελπίδες. Μαύρο και άσπρο, και Ying yang, καλό και το κακό είναι εκπροσωπούνται στο Fringe. Έχουμε ένα διπλό για σχεδόν όλους τους χαρακτήρες και είναι καλοί ή κακοί, σύμφωνα με την άποψή μας, χωρίς απόλυτη όραμα. Αυτό είναι ένα παράθυρο στη ζωή όπου η επιστήμη παίζει έναν πολύ σημαντικό ρόλο και όπου μπορούμε να έχουμε ένα πολύ διασκεδαστικό συζήτηση εντός της κοινότητάς μας που δεν είναι επιστημονική, αλλά το ένα ανθρωπότητα.

Αναφορές

- [1] K. Steinmueller, τις χρήσεις και καταχρήσεις της επιστημονικής φαντασίας, Διεπιστημονικό Κριτικές Επιστημών, vol. 28, no. 3 (Σεπτ. 2003), σ.. 175 - 178
- [2] <http://www.imdb.com>
- [3] <http://www.xscience.it>

Lifelong
Learning
Programme

This project has been funded with support from the European Union.
This material reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.